

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobkyně: L. Š.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **BC Real, a. s., IČO 27965899,**
sídlem Papírnická 2809/10, Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-RR/2030/25 ze dne 22. 4. 2025,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5539002625.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Plzně na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) vydal podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) rozhodnutí o umístění stavby *Bytový dům Lochotínská, Plzeň* na pozemcích parc. č. X., č. XA., č. XB, č. XC, č. XD, č. XE, č. XF, č. XG, č. XH, č. XCH, č. XI, č. XJ, č. XK a č. XL, to vše v k. ú. X (výrok I). Zároveň tímto rozhodnutím stanovil podmínky pro umístění stavby a zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení (výrok II); povolil kácení dřevin rostoucích na pozemcích parc. č. XB, č. XI, č. XA, č. XH a č. XL, to vše v k. ú. X (výrok III), a stanovil podmínky pro kácení dřevin a náhradní výsadbu (výrok IV). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně a paní J. Š. odvolání, která žalovaný zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.
2. Žalobkyně nyní brojí proti rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž navrhla přiznání odkladného účinku. Uvedla, že realizací stavby jí bude způsobena nevratná újma. Měla za

to, že bytový dům nesplňuje minimální odstupovou vzdálenost. Může tedy dojít k nevratné změně v území. Rovněž bude ohrožen veřejný zájem, který je obsažen v obecných požadavcích na výstavbu. Bez přiznání odkladného účinku by podle žalobkyně měl případný úspěch žaloby ryze formální význam. V tomto ohledu žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 52/2019-75 ze dne 4. 2. 2020. Z něhož dovodila, že bez přiznání odkladného účinku hrozí situace, že i pokud soud žalobě vyhoví, může nastat situace, že stavbu již nebude možno odstranit pro technickou neproveditelnost (neekonomičnost). Přiznání odkladného účinku je ve prospěch i samotného stavebníka, který by se jinak vystavoval riziku případné demolice či změny stavby v podstatných částech.

3. Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Podotkl, že předmětem řízení je rozhodnutí, kterým se stavba umísťuje. Stavebník není na základě napadeného rozhodnutí oprávněn k realizaci stavby, ani k jakékoliv přípravě stavby v podobě konkrétní stavebně-technické činnosti, jež by měla nevratný dopad na území. Co se týče ochrany práv stavebníka, k tomu žalovaný uvedl, že stavebník se ochrany svých práv může domáhat sám. Žalovaný tedy uzavřel, že žalobkyně předjímá budoucí vývoj věci, který však není založený na napadeném rozhodnutí.

Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

4. Soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) stanoví v § 73 odst. 2 dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Je na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda specifikuje, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS).
6. Žaloba zásadně nemá odkladný účinek, což platí i pro případy, kdy v řízení nemůže vzniknout újma jiným osobám (např. tam, kde žádné jiné osoby v řízení nevystupují). Hrozící újma proto nesmí být vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti aj. (usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58 ze dne 1. 7. 2015, č. 3270/2015 Sb. NSS).
7. Žalobkyně žádala o přiznání odkladného účinku z jediného důvodu: nechtěla, aby došlo k zahájení stavby bytového domu.
8. Předně je nutné uvést, že předmětem nynějšího řízení je rozhodnutí o umístění stavby; stanovení podmínek pro umístění stavby a zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení; povolení kácení dřevin a stanovení podmínek pro kácení dřevin a náhradní

výsadbou. Osoba zúčastněná na řízení tedy není na základě napadeného rozhodnutí oprávněna k započetí výstavby bytového domu, neboť rozhodnutím se stavba pouze umísťuje, nikoliv povoluje. Stavebník je na základě napadeného rozhodnutí oprávněn toliko ke kácení dřevin (viz výrok III rozhodnutí magistrátu). V tomto ohledu však žalobkyně ničeho nenamítala.

9. Dřívější rozhodovací činnost se nicméně ve vztahu k územnímu rozhodnutí stavěla k přiznávání odkladného účinku poměrně vstřícně s přihlédnutím k § 94 odst. 5 stavebního zákona z roku 2006. Podle tohoto ustanovení se totiž již zásadně nevydává územní rozhodnutí v případě, že dojde ke zrušení územního rozhodnutí *po povolení stavby*. Z toho pohledu skutečně hrozilo, že případný úspěch v řízení o žalobě ve věci územního rozhodnutí, nebude mít žádný vliv na faktickou existenci stavby. Samotné stavební povolení by totiž zůstalo nedotčeno.
10. Tato rozhodovací linie však byla postupným vývojem opuštěna: žalobkyně totiž není zbavena účinné ochrany ve věci územního rozhodnutí ani v případě, kdyby došlo k vydání stavebního povolení (před zrušením napadeného rozhodnutí). Územní rozhodnutí je totiž tzv. podmiňujícím rozhodnutím vůči navazujícímu rozhodnutí o stavebním povolení (podmíněné rozhodnutí). V řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí soud zohlední k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu (srov. např. usnesení NSS č. j. 1 As 32/2021-53 ze dne 17. 3. 2021, odst. 16; č. j. 10 As 12/2024-43 ze dne 16. 2. 2024, odst. 11).
11. Stručně řečeno: právní následky napadeného rozhodnutí bez dalšího žalobkyni nezpůsobují újmu. Pokud k nim přistoupí další okolnosti s vlastními právními následky (stavební povolení), má žalobkyně plnou možnost se bránit proti nim.
12. Irelevantní jsou úvahy žalobkyně o případné újmě stavebníka. Žalobkyně má tvrdit a osvědčovat újmu, jež vznikne jí, nikoliv jiné osobě. Je tedy na stavebníkovi, aby se domáhal ochrany svých práv. V soudním řízení vystupuje jako osoba zúčastněná na řízení, mohl se ve věci vyjádřit. Stavebník se ke dni vydání tohoto usnesení k návrhu nevyjádřil.
13. V souladu s tímto náhledem soud nepovažuje tvrzenou újmu za újmu, která by plynula z napadeného rozhodnutí („výkon nebo jiné právní následky“). Pro přiznání odkladného účinku vůči nyní napadenému rozhodnutí tak soud neshledal žádný důvod.

Závěr

14. Z výše uvedených důvodů soud návrhu nevyhověl (§ 73 odst. 2 *a contrario* s. ř. s.).
15. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví činí 1 000 Kč (položka 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 9 As 270/2023-21 ze dne 4. 6. 2024, č. 4616/2024 Sb. NSS, odst. 23).
16. Proto soud uložil žalobkyni povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. Podle § 4 odst. 1 písm. h) *per analogiam* zákona o soudních poplatcích je žalobkyně povinna zaplatit poplatek ve stanovené lhůtě na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5539002625.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 2, 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 26. června 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu